

1,539, altsaa en Forøgelse af 32. Hvad nu den anden Del angaar, de værnepligtige Befalingsmænd, som ligge længere Tid til Tjeneste, paaregnete Hærløven 145 Sekondlieutenanter, medens Forslaget af 1872 paaregnete 88 og det her foreliggende Lovforslag 89. Med Hensyn til Korporalerne stillede Forholdet sig saaledes, at Hærløven af 1867 fordrer 526, Forslaget af 1872 340 og det her foreliggende 336. De Herrer ville se, at paa den sidste Konto er saaledes Forskjellen fuldkommen forsvindende, og at Stedet, hvor man maatte søge en Forskjel, altsaa er paa den forrige Konto, de faste Befalingsmænd; men da denne Forskjel indskrænker sig til, at der er kommet 15 Officerer mindre og 32 Underofficerer flere, tror jeg, at man i en Hær paa 30,000 Mand ligeoverfor disse Tal maa kunne udtale, at selv med den ringe Forøgelse i Officerernes Tal, som Reserverbatterierne have fordret, Kommandoforsellen kan siges at være omtrent lige betryggende efter begge Lovforslagene. Det andet Moment, der kommer herind under, er Uddannelsen af Mandstabet. Jeg skal med Hensyn hertil først gjøre opmærksom paa, at der ligger en Forskjel i Forslaget fra 1872 og det her foreliggende Forslag deri, at Militærarbejderne her ere foreslaaede indkaldte til Tjeneste. Hvad Militærarbejderne angaar, da kunne disse vistnok for en meget stor Part i det Mindste kun i ugentlig Forstand henregnes til de vaabensføre Mand, om hvilke Grundlovens § 90 taler; men jeg skal dog villig erkjende og har ogsaa erkjendt det før, at der i denne Klasse er en Del Kræfter, som kunne være til stor Nytte ved Hæren, og saa meget mindre kan dette Spørgsmaal for mig have nogen Betydning, som det, hvorpaa jeg ved mine tidligere Udtalelser om denne Sag nærmest har henledet Opmærksomheden, nemlig det Uheldige i, at Hestepassertjenesten udføres af Militærarbejdere, har fundet sin Fyldestgjørelse i Lovforslaget, idet denne Tjeneste ogsaa efter dette skal besørges af Kombattanter. Hvad iøvrigt Uddannelsen af det indkaldte tjenestedygtige Mandstaf angaar, tror jeg ikke, det vil have stor Interesse at dvele ved de saakaldte specielle Vaaben eller ved Rytteriet, hvor Forskjellighederne ere af mindre Betydning. Det, hvorpaa Hovedvægten egentlig kommer til at hvile ved Spørgsmaalet om Uddannelsen, dels fordi det er derigennem, at den største finansielle Gevinst skal opnaas, og dels fordi det er Hovedvaabenet, der er Tale om, er Fodfolkets Uddannelse. De Herrer ville da have bemærket, at Uddannelsen for Fodfolket er delt som tidligere i to Dele, idet der nemlig fordres en første almindelig Uddannelse, der er nedsat fra 6 til 5 Maanedere, som Æquivalent for hvilket Afslag Forslaget fordrer, at foruden en Del Befalingsmandselever, cirka 34 pCt. af de tilbageblivende uddannede Menige skulle holdes tilbage til fortsat Tjeneste, den saakaldte Vintertjeneste i 12 Maanedere i det Hele. Endvidere fordres der for det

hjemsendte Mandstaf en fortsat Uddannelse gennem Indkaldelser dels til mindre Øvelser med henholdsvis 1- og 2-Mars Mandstaf, idet Uddannelsen foregaar saaledes, at af de 3 Liniebatailloner kun de to hvert Aar faae Mandstaf, og dels til større Øvelser med Indkaldelse af 2-3-Mars Mandstaf. Det er ikke fuld Krigsstyrke, her er Tale om, men det er imidlertid i begge Tilfælde en saadan Styrke, at de forskjellige Underafdelinger alle kunne være nogenlunde repræsenterede. I de større Øvelser skulle da efter Forslaget deltagende 4 Regimenter Fodfolk foruden en passende Styrke af Artilleri og Rytteri. De større Øvelser ville altsaa fordele sig saaledes, at der for et Regiment i 5 Aar bliver afholdt 2 større Øvelser og 3 mindre. Anstille vi nu en Sammenligning med Hensyn til disse to forskjellige Dele af Uddannelsen, da vil det ses, at Hærløven af 1867, vor nuhavende Hærløve, fordrer at Underkorporalerne og 31 pCt. af de Menige skulle ligge inde til fast Tjeneste i 15 Maanedere i det Hele, medens 69 pCt. af de Menige holdes inde i 6 Maanedere. Forslaget af 1872, der, som de Herrer ville erindre, jo ikke have særlige Befalingsmandselever, men udtog disse af Vinterstyrken, fordrer, at 32 pCt. skulle ligge inde i Vintermaanederne og Resten, 68 pCt., i 6 Maanedere. Forslaget, som her foreligger, fordrer, at Befalingsmandseleverne og 34 pCt. af det resterende Mandstaf skulle ligge inde i 17 Maanedere og Resten, 66 pCt., af sidstnævnte i 5 Maanedere. Disse Procenter ville de Herrer se ere temmelig nær sammenfaldende med hinanden. I de første to Forslag, jeg omtalte, ligger Forskjellen mellem Tallene 15 og 6 paa begge Steder, i det sidste Forslag mellem 17 og 5. Hvad nu de fortsatte Øvelser angaar, som skulle tilveiebringes ved Mandstafets Indkaldelse, er det jo nødvendigt for at anstille en Sammenligning, at man stiller alle Organisationerne under lige Forhold, og man maa altsaa spørge om, hvorledes det vil stille sig ved disse Indkaldelser, naar man tænker sig de Mlemper, som Inddelingen i Brigadefreds har medført, saaledes udjevne, at Fordeelingen bliver lige ved alle Afdelinger, og jeg vil altsaa gjøre denne Sammenligning under Forudsætning af, at hvert Regiment, eller hvad der svarer dertil i den tidligere Hærorrdning, nemlig Halvbrigade, bliver tildelt mellem 4 og 500 Mand. Forskjellen vil da stille sig saaledes, at efter Hærløven af 1867, vor nuhavende Hærløve, var det Tanken, at Mandstabet skulle indkaldes som andet Mars Mandstaf i 45 Dage, som fjerde Mars Mandstaf i 45 Dage og dernæst til en Reserverbataillon i 30 Dage, hvilket tilsammen giver et Antal af 120 Dage, et Antal som paa mange Steder slet ikke er naaet; men det ligger som sagt i den ulige Fordeling, jeg her har elimineret. Efter Forslaget af 1872 indkaldes til Øvelse 2det Mars Mandstaf i 35 Dage, 4de Mars Mandstaf i 35 Dage og 6te Mars Mandstaf til Reserverba-